

tilfidesfatte som ubrugbare, efterat Krigen er ophørt, medens man tydeligt nok har savnet gode Kræfter i Administrationen.

Krigsministeren: Jeg er ikke bekendt med de Forhold, som have givet Anledning til, at den her omhandlede Person ikke er bleven ansat eller aflagt saaledes, som det er ønskeligt; men det turde dog nok være muligt, naar Sagen blev næriere undersøgt, at det ogsaa fra Krigsministeriets Side vilde kunne oplyses, og oplyses paa en tilfredsstillende Maade, hvorfor Sagen er behandlet paa den Maade, som seet er.

J. N. Hansen: Da den ærede Krigsminister endnu mener, at her skulde kunne ansøres Noget, der skulde kunne indeholde en Begrundelse af den Fremgangsmaade, der er brugt mod den Paagjældende, skal jeg kun erklære, at mig vitterligt, forholder Tingen sig aldeles, som den ærede Ordfører og Rigsdagsmanden for Svendborg (Bloug) nylig udtalte. Det forekommer mig, at hvis det skulde være Nogetsomhelst af det Slags, der skulde kunne begrunde den brugte Fremgangsmaade imod den Bedkommende, da maatte man forlangst have underrettet ham selv derom; thi jeg troer dog, at han har Krav paa at vide, hvad det er, men en saadan Underretning har han ikke faaet.

Nimestad: Jeg skal blot til hvad der er yttret af flere ærede Talere sige, at jeg har haft Læilighed til at sætte mig nøiagtigt ind i den hele Række af Documenter og andre Actstykker, henhørende til den paagjældende Sag, og at det er mig aldeles bekendt, at den Paagjældende har mødt en mærkelig Uvilje, naturligviis ikke hos den høitærede nærværende Krigsminister, og muligviis heller ikke hos den forrige, men isørigt hos visse høitstaende Folk, af hvilke navnlig En har yttret sig paa en meget stærk Maade imod ham, fordi han havde gjort, som han kaldte det, „Spektakel“ om de formeentlige Misligheder, der vare ved Depotforvaltningen. Paa saadanne Misligheder gjorde den Paagjældende, saavidt jeg husker, allerede opmærksom i 1849, og i den Anledning blev der anstillet nogle Undersøgelser; men disse gik kun langsomt frem, og da hans Permission var

udløben, dolerede han for en meget høitstaende Herre i Depotforvaltningen over, at han ikke kunde blive længere horte fra Hjem; men denne svarede ham da, at „der var jo Ingen, der havde havt Bud efter ham“. Jeg ved saaledes, at han har mødt Modstand netop paa Grund af sin Fremtræden i Depotfagen.

Krigsministeren: Det har ingenlunde været Hensigten med det, jeg har anført, paa nogen Maade at ville svække de Fordringer, som ere gjorte gjældende for den nævnte Mand; men jeg troede, at man heller ikke saa ganske burde see Sagen fra den ene Side, og at det navnlig er uheldigt, at de Mand, der hentydes til, hverken kunne eller have havt Læilighed til ogsaa at yttre sig om Sagen.

Da Ingen mere begjærede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved

Udvalgets Indstilling under Nr. 4 (see Anhang B Sp. 498)

vedtoges eenstemmigt med 71 Stemmer.

Udvalgets Indstilling under Nr. 5 (see sammestedt)

vedtoges eenstemmigt med 74 Stemmer.

Formanden: Jeg sætter derefter Posterne fra 6—11 inclusive under Forhandling. Ved disse Poster er der kun eet Afstemningspunkt. Forhandlingerne ere aabnede. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: Den under Nr. 6 anførte Andrager har i sin Tid indgaaet et Contractsforhold med den daværende Regjering. Dette gik ud paa, at, naar han til en vis Tid underkastede sig Forsteramen forsvarligt, skulde han derefter have Adkomst til et bestemt Embede i Forstetaten. Han har fra sin Side holdt Forpligtelsen, hvormod det har viist sig, at Regjeringen fra sin Side ikke har holdt den. Da han har maattet anvende et heelt Aar paa det Studium, der var fornødent for at underkaste sig den forlangte Prøve, og i dette Aar har maattet give Afkald paa den Gage, han havde i en anden Embedsstilling, og da der desuden er paadraget ham Beføstninger ved forskellige